

Szeretném

Szeretném elmondani ...

- Szeretném elmondani, hogyan borultak ránk a csillagok s hogyan merültek el mind az évszakok szeretőm szemgödreiben.
- Szelid én, szelid te, nyirkos dáliák szirmain. Kristály-öröm-villanások, egy-egy percre. Mögötted és mögöttem.
- Árnyadhoz láncolt képzelet, mint zene, és a nézésed: fára tekeredő ütleg-zsibbadás. Közös ebédünk, végtisztességként mult-oltárok előtt, lenge szertartás.
- Szemünk és szájunk ölekezése kupolát feszít fölénk, fölhasad kérdezett testünk, elárult jéglap-némaságunk. Leghosszabb éjszakánkban kérdezed fölhangolt cérna-csipkés lámpásaim.
- És a fölszabadult ábrádozás gyökércsonkjain kuszunk rezzenéstelen, mormolgatva egymástafalazott vergődéseinket, szükségem-van-rád sikoly-didergéseket. Ülve a horizontban, alaktalan önmagunk.

- És sóhajtva távolság-keresztteken, kőrteszag-
mámorban.
- Ezen a napon háromszor nyertük meg árvaságunk,
döntve magunk alá szüz-szepegésünk.
- Szép szemeidre most a könny lengedez, árulásod.
Árulásod hatalma, torzó álmaid, háttér-némség.
Igy lett csönd kezeidből, rövid és fehér
emlék-fohász. Számomra minden vizeken.

H o v á j á r a n é p

Reményem van. Hallod? Van reményem
a szépre. Az önmagad. Hová
jár a nép: babusgatja, ölelgeti.
Nem totemét, fiát melengeti.
nöpteti solymát, hátamon, mellemen.

Ö r ö m e i n k r e

Szabó Lászlóhoz

begyakorlott mozdulatokkal kezd
a szerelmet mint a futószalag
olajozottan

ha nincs lepedő vagy szőnyeg kéznél
a kabátra taposs a szerelmet
így közelítsük

és álmodd mellé rágyjad a holdat
számolj százig és egész éjszaka
ott ahol éred

és repülhetünk mi szabadok
szabadesésben a szerelemben
Juliáinkkal

Egy d a l n o k r ó l

I.

hideg vonalak karistolják az arcát.
rövidezzü éjszakák visszakért mosolyok
megmaradt félórák hurcolják tovább.
pörög a nyárban parttól a partig
vándorol, koppan a csönd agyában.
nemtelen órákat aluszik át, megkövezi
az éhség.

II.

vonszolja bőklászva, láncolja öszvérhez.
kiáltja reggelre, sóhajtja éjjelre.
kövezi magában, köpdösi utszélre.
szinezi napfényben, ki-tudja esőben.

dalait.

fürdik fürdik fürdik az időben, fürdik
az időben, a bizonytalanság fokozataiban.
eltűnik kifakul, vagy elandalog, vagy
eliramlik, vagy elrohad, vagy elszivárog,
vagy kikalapálják simára a csűrhek,
vagy valami más vagy az, vagy csak
bizonytalan.

Á l o m

villan

villan a kötél

száraz-tavaszon tűnik fel

 a jelre pimaszul

hátralöki a belépőt

 a drágát

ugrál a fákon

 fröcsköl tenyeréből

 kipillant arcomba

 kékítő csönd

viszi a drágát

 hosszu menet

K é g é s z e t

csodabogár Ősanyánk
megsarkantyuzott lötetükön
utazott váltva az időből
a feltárt sirokig
míg a feltámadás
visszaadta minden vagyonát
így lesz

 kiemelve a földből
por az én anyámból
és szél apámból
hogy sárként csapódhassak a falra